

URFEL EN REDACTIE... DRUKKERIJ COLLÉE... (Naam. Fransisch) — TONGEREN.

DE POSTRIJDER DER PROVINCIE LIMBURG

AANKONDIGINGEN: Voor de aankondigingen buiten de provincie Limburg en Luik, wende men zich uitsluitend tot de Agence Havas, 13, Boulevard Adolphe Max, BRUSSEL; 6, Place de la Bourse, PARIS en 8, Iream's Buildings, LONDON E. C. 4.

GEREN. 16 FEBRUARI 1924.

e personen die hun abonnement aan STRIJDER voor het jaar 1924 nog niet hebben, zijn verzocht ons het ervan te laten toekomen ofwel het ren op onze postcheekrekening ar zo niet wordt hun binnen kort een itantie aangeboden, met' verhoan fr. 0,25 voor kosten van inbeu-

NZEN RAADSELFRUSTRAMP.

als de vorige jaren heeft onze prijskamp een grooten bijval gemaakt en lezersreeks van 501 gelezen van de drie raadsels werden gezonden. Daarenboven waren er elders de twee eerste raadsels goed n. doch een half missloegen voor het raaisel; Voor wien neemt iedereen af?

antwoorden hierop: « Voor het twee anderen schreven: « Voor zien en nog een andere: « Voor een ».

oplossing was nochtans heel eenvoudige neemt den hoof af voor... arkapper! Vijf inzenders bewaarden in den hoof afdoet... voor den kapndertdaad, dat is niet gelogen; ook ne oplossing als goed aangenomen zij den delmen aan de uitlooting. lezers zonden twee maal hunne op- twee kansen te hebben en aldus te len » bij de loting? In alle geval eene oplossing werd in aanmerking en.

e namen der inzenders worden thans e lijst gebracht, en krijgen elk een mmer; hetzelfde getal nummers in eene bure gestoken, en in den eser week heeft de uitlooting plaats. past! Dus, raadselvrienden, in ons er van aanstaande zaterdag ver- de lijst der prijswinnaars; zie gedi- tot u gunstig geweest is!

s Lands schuld.

et verslag van den heer Wauwermans de bijzondere commissie die was de begroting van 's lands te onderzoeken, komen belangrijke dingen voor. zien wij dat de Belgische schuld te dienstjaar 1924 een last voorzie 283.415.885 fr. 86, dus nagenoeg een rd 383 miljoen en half aan intresten ossingen der Staatsschulden; geschuld, binnenlandsche en buitenland- vlottende schuld, enz. Begroting van 's lands Middelen en als gewone ontvangsten voor 1924, 105.533.162.

last der schulden bedraagt dus onge- negen twintigsten van onze gewone ngen. eigenlijke schuld en de annuïteiten en een zoo aanzienlijke som dat zij it totaal schier gansch den last der schulden vertegenwoordigen. fr. 104.825.85. Algemeene Toelichting der Begro- vermeldt omstandig de toeneeming arlijke uitgaven; zij vertegen- ligen zesmaal het bedrag van 1914, on het kapitaal der lasten zelf niet zelfde mate is gestegen. 4 Augustus 1914, dag der oorlogsver-

GELWERK VAN « DE POSTRIJDER »

— 10 —

HET GEHEIM VAN DEN

MISSARIS van POLITIE

opmerksaam toeschouwer zou het a bij zien op dat oogeblik in de zaal gevoelden met welk een aandachtige gstelling de lange man met de scher- zige oogen en den grooten neus de bring van den inspecteur scheen te n. De detective Brussel hield zijne e zonder ze ook siechts eenmaal af te len, strak op Power's gelaat gevestigd, n dan knikte hij zelfs goedkeurend het hoofd en scheen in het algemeen groote ingenomenheid voor zijn jeug- a ambtgenoot aan den dag te leggen. kter Allan, die Power als getuige ge, gaf een nauwkeurige beschrij- van de wonden, welke ten dood van flachtoffer veroorzaakt hadden en eie zyne verklaring niet hetgeen wij s weten; dat hij namelijk nog een te wond ontdekt had onder den rech- rm bij den elleboog, waar — om de enning van het lijk moeilijker te ma- — een moedervlek of ander teeken, ten dood was weggesneden. e vraag door den voorzitter der ge- omen opgeworpen, of de aard der dood ten aan zo'nmoord te denken, werd on- delijk door Allan als geheel onmog- verworpen. Afgezien van de kleine de onder den arm, welke zonder den sten twijfel na den dood was toege- t, moesten de beide wonden aan den e reeds van zelf alle gedachten aan moord geheel uitsluiten. I. Parkins, eigenaar van het Konings- el, en Elisabeth Bakker, dienstmeid ke nog moesten verhoord worden, ver-

klaring, bedroeg het totaal onzer schuld, 5.866.000.000 fr.; het jaar na den wapen- stilstand op 30 September 1919, was die schuld geklommen tot 25 milliard. Sedert dien bedraagt de jaarlijksche stij- ging in ronde cijfers: Voor 1919-1920 tot 54 milliard » 1920-1921 tot 6 » 1921-1922 tot 25 » 1922-1923 tot 1 » Zoodat vandaag, in ronde cijfers, onze Staatsschuld bedraagt 39 milliard 397 mil- lionen.

De Staatsschuld heeft thans voor hoofd- oorzaak de uitgaven gedaan voor rekening van Duitschland, dat tot nog toe, ons in eze verplichtingen in zijne plaats had ge- steld. Wij betalen de schulden van Duitsch- land. Het is de overwinnaar die de oorlogs- gelden betaalt, en men mag zich afvragen hoeveel zwaarder zij zouden geweest zijn indien hij de overwonnen ware geweest.

De door Duitschland verschuldigde scha- devergoedingen moeten betaald worden. De tabel van het beloop en den oorsprong onzer schulden is daarvan een nieuw en niet het geringste getoog.

Van dien kant moeten wij de noodige terugbetalingen der schuld vinden. De Staatsschuld zou nu kunnen vermind- erd worden in de veronderstelling van een afzonderlijk beheer van sommige dien- sten, die aan den Staat de waarde terugbe- talen van goederen, gevestigd door de leen- ings en den dienst der annuïteiten en niet overdracht van den last op de op- brengst der exploitatie.

Iedere verhoging of verlaging van de interestbedragen op de markt der kapita- len kan insgelijks de regeling beïnvloeden. Eindelijk moet men rekening houden met de uitdelingen — de eene voorzien in de leeningscontracten op langen termijn, de andere vanzelf verkend wegens de be- talingen per annuïteiten.

In alle geval, deze toestand legt de strenge regel op, geen enkele nieuwe uit- gawe te bewilligen zonder dat zij gedekt zij door gewone inkomsten of, met andere woorden, de gewone jaarlijkse uitgaven, den dienst van de Openbare Schuld er bij begrepen, totge- te brengen binnen de grenzen waar zij kunnen gedekt worden door de gewone ontvangsten.

Het is de verplichting, voor de Regeer- ing, — zooals door de Internationale Con- ferentie van Brussel werd verklaard — af te zien van alle buitengewone niet pro- ductieve uitgaven; zelfs de buitengewone productieve uitgaven zoveel mogelijk in te krimpen.

De inventaris van onze huidige schulden houdt in, dat wij ons moeten neerleggen bij de noodzakelijkheid alle uitgaven — hoe nuttig, hoe belangwekkend zij ook mog- sen schijnen in de zedelijke orde, zoowel als in de stofelijke — te verdragen indien zij niet kunnen verzeijft worden zuden eene schuld tot stand te brengen, waarvan zij niet den last zouden verzeke- ren.

Wij hopen dat deze wijze raadseling i van den verslaggever door geen enkel par- lementslid uit het oog zal verloren wor- den, zooals ook al de ministers er uit moe- ten leeren dat er maar eene wet geldt en dat is die der bezuiniging.

OOK ALOPSLAG!

Naar het schijnt zouden eenige socialis- tische Kamerleden voorstellen een duarte-

toeslag te verleenen aan... de Volksver- tegenwoordigers, die aldus huane jaar- weelde, die door de Grondwet op 12.000 fr. per jaar is vastgesteld, op onreucstree- sche wijze zouden verhoogd zien.

Duizend frank per maand, vrije verkeer in 1° klas op den ijzerenweg — waarvan ruim gebruik gemaakt wordt — schijnt niet meer voldoende voor onze wettenma- kers!

En dan komt men spreken van bezuinig- ingsen te doen! Wij vinden dat onze volks- vertegenwoordigers dik genoeg betaald zijn voor het werk dat zij ons geven. Da- uit zij zich niet erg verroemen met hun sticte- zij voor te oetenen, hoort met gezegd; het ge- nuet geregeld dat de zittingen gepuul- worden voor vijf, zes aanwezigen, en dat getal groot druppe-gevoel aan, tuch zel- den is de Kamer in gezal. Verleden week, 2 donnedags, kon de begroting van But- tonneerschaken niet gestemd worden; van de 129 leden waren er 65 — afwezig!

Woenag sprak minister Jaspard eene groote reuvestoosing uit, om het ontwerpen amselverdrag met Frankrijk uit te leg- gen, eze reuvestoosing, die voor gansen he- lant van het grootste belang was, moest onderbroken worden en de zitting werd voor den tijd geëven, ondat er ontrent geen leuen meer aanwezig waren.

In het zij dezerzete mannen die ons komen spreken dat wij meer moeten wer- ken en meer moeten voortbrengen!

Als taen par force de representanten wil betalen, waarom betaalt men ze dan niet per zitting, per afgeleid werk? Moeten de patroons hunne werklieden ook niet be- talen volgens het getal dagen en het uit- gevoerd werk?

Ons dunktens zouden de Volksvertegen- woordigers geene vergoeding moeten trek- ken; hun mandaat zouden zij moeten aan- zien, niet als een winstgevend sticte, maar wel als een ceerpoot.

Ook het getal afgevaardigden zou moe- ten vermindert worden, wat vooral voor gevoel zou hebben babbelaren en het om- roep tijverlies te verminderen. Hoevele zit- tinges zijn er niet besteed geworden, bij voorbeeld, aan het ontwerp tot lijkewer- orandering, terwijl andere belangrijke ont- wepen in de kartons blijven rusten?

De beperking van het getal volksverte- genwoordigers zou eene schone bezuinig- ingszijn voor het land, en het gezag van ons Parlement zou er niets bij verliezen, integendeel.

Een oogje in 't zeil houden!

Iedereen weet hoe groot de plang is van de centseuwing. Verleden jaar waren er in ons land 3115 centseuwingen. Welnu, van anti-katholieke zijde wordt gestree- naar het verzuimakkigheids der centseu- wing. Men wil de procedure van de cent- seuwing nog vereenvoudigen, en nieuwe « redenen » daartoe in ons wetboek inschry- ven!

Men wil den naam van God dien ver- dwijnen uit de formul van den eed van de rechtbank.

Men wil de lijkewerbranding invoeren, zoogezegd om gezondheidsredenen en om gien te winnen, die door de kerkhe- ven verloren gaat; maar ten langen lanke is het er enkel om te doen iets in te voe- ren van de Kerk afkeurt.

Zoo noude verdragt men de belogen die van officiele zijde gegeven worden aan de schoof van het christen volksland, en men

XI

Op verzoek van den commissaris Grand zou er den volgenden dag op zijn bureau een soort van kriegsraad gehouden worden, met Power en den londenstien detective.

M. Grand mocht van geluk spreken, dat de leste niet dien eigenaardigen bevelen- den toon aansloeg, waarvan de detectives, die met onbepakte volmacht uit Londen, komen, niet tot hulp, maar wel degelijk vervanging der plattelandspolie, zich in dergelijke gevallen gewoon zijn te be- dienen.

Voor eerst lag het niet in Brussel's aard, en ten tweede had zijne alledaagsche ervaring hem doen inzien, dat het hier een buitengewoon ernstig en ingewikkeld geval betrof, waarvan hij nog niet op de hoogte was.

De rechtszitting van de gezwoornen, had hem niet het minste licht «verschaf en zoogezegd van eene zaak overstapt; na- melijk, dat de Sandbanksche politie in Robert Power een buitengewoon knappen inspecteur bezat. Power trok hem aan op het eerste gezicht. Brussel deyste met zijn vak en de gunstige meening, die hij van den jongen man had opgevat, werd niet weinig versterkt door de heldere, zakelijke manier, waarop Power verslag deed van het onderzoek, hetwelk hij op eigen hand in het werk had gesteld.

Uit den aard der zaak was de detective, gedurende zijne langdurige loopbaan, met allerhande soort van politieambtenaren in aanraking gekomen; hij woog ze bij de eerste ontmoeting door een enkelen blik als het ware op de hand en wist van te voren, wat hij van dezen of genen te wachten had en voor welk gedeelte van het werk hij elk van hen het best en voordeligst zou kunnen gebruiken.

Een inspecteur als Robert Power had hij echter nog nooit ontmoet, zijn voorkomen, zijn houding, zijn beschaafde toon, alles in een woord deed in hem den man herkennen, die vroeger in een andere omgeving heeft verkeernd on slechts noode zijn tegenwoer- digheid heeft ter hand genomen, eens omstandigheid, die Brussel's belangstelling in zijn jongen ambtgenoot niet weinig deed toenemen.

Wasscherij & Strijkerij Limburgia Depothouder: STUIVERS, Putstraat, Tongeren.

luit er op bij de eerste gelegenheid, die toelagen te kunnen afschaffen. Katholiciënen, waakt! Sluit dichtert dan oot de ruzigen, eer het te laat is!

Een Instituut voor kankerbestrijding aan de Leuvense Universiteit. Oproep aan het Publiek.

De kankerbestrijding staat op de ome van den dag, in der waarheid heeft men er echter maar pas mee begonnen. Deze vreeselijke ziekte maakt heden nagenoeg 200.000 slachtoffers als de bing en zoowel natuur als oorzaken zijn bijna teemalen onbekend. Men kan, in zekere gevallen, het kankerachtig gewas uitroeven of vernietigen; maar, gezien men niet juist weet wat het kwaad eigenlijk is en van waar het voortkomt, is men nog altijd niet genoeg gevormd om het te genezen of het te voorkomen.

Is op het terrein der wetenschappelijke opzoekingen dat reeds aangeboden strijd moet geleverd worden, met groot geduld, en hoofdzakelijk in de groote wetenschappelijke inrichtingen als daar zijn, Universiteiten, waar chemisten, physi- cisten, physiologen, kliniekers zich vereen- igen om in hunne laboratoria hun wer- lang wederzijds te combineren.

De Leuvense Universiteit heeft al die pogingen toe, die rondom haar en buiten haar worden aangewend. Maar zij wil ook haar deel in den strijd, zooals welker zij haar deel nam in den strijd tegen de tering, een vriggerige menschevriend, M. J. Verhaere van Doornik, komt aan de Leu- vense Universiteit een kapitaal van 200.000 franken achter te laten, waarvan de annuïteiten moeten dienen om drie dok- ters te bezoldigen, die zich uitsluitend met opzoekingen betreffende den kanker bezig houden. Kortelings heeft de Leuvense Universiteit als professor in pathologische ontdekkende reuwend een jong specialist, Van buttegewone verdienste, gevormd in de meest bekende laboratoria van Frankrijk, Denemarken en Vereenigde Staten van Amerika.

Van nu af is de Alma Mater zeker over het noodige personeel te beschikken. Anderzijds stelt de Unio Moiere tot haar beschikking — zooals zij dat doet ook voor de andere Universiteiten — het randaat dat zij te Ouden produceert. Wat echter te Leu- ven ontbreekt, dat zijn de inrichtingen die de navorschers broodmaakend hebben.

Om die inrichtingen te herleven, geniet de Leuvense Universiteit, niet, zooals de Brusselische Universiteit, de vrijgeijheid van de Rockefeller Foundation; zij kan niet, zooals de Staatsuniversiteiten, rekenen op de openbare Schatkist; zij heeft enkel en alleen een som van 200.000 fran- ken, welke, bij testament van den oorlog opgesteld, M.V.Ordine haar ugelaten heeft. Nochtans moet de Universiteit over ten minste twee miljoen kunnen beschikken, wil zij hare laboratoria van pathologische

ontdekkende kunnen transformeren en ervan een Instituut voor kankerbestrijding maken, zonder dan nog te rekenen de paviljoenen voor ziekenverpleging en de op- zatezalen voor het opbouwen van dewelk zij zich zal hoeven te verstaan met de Ste- delijke godshuizen.

De som die er noodig is, die durft zi aan hare medeburgers vragen, die hult in roeping van al degenen die hedeel met fortuin, die fortuin willen plaatsen in een instelling, die als doel heeft het verzorgen en genezen der lijdenste menscheit. Zij noodigt hen uit in te schrijven op hare onderneming in obligaten van 5.000 franken, waarvan de afgevoeren interest zal bestaan in de dankbaarheid van ontel- bare ongelukkigen. Al degenen die meer of minder belangrijke sommen zullen storten, zullen de benaming hunner menschevrien- daad bewaard zien in de laboratoria of op de muren van het stichten Instituut. Zou er misschien geen vriggerige kristene, geen verlicht menschevriend te vinden zijn, die bereid is op zijn kosten dat Instituut te stichten en er zijn naam aan te schenken?

Van nu af is de inschrijving geopend. Men zende de satten, van welk bedrag ook, aan den Rector magnificus der Universiteit of men storte ze op postcheek in (Uni- versiteits Leuven, Kanker)

Het te stichten Leuvense Instituut voor Kankerbestrijding zal niet alleen zijn deelen — en een belangrijk deel dan nog — nemen in de wetenschappelijke opzoekin- gen die eendaags zullen toelaten den zee- del tegen te houden. De Katholieke Uni- versiteit leent een zeer groot gedeelte der hel- sische dokters op. Is dan ook in het be- lang der openbare gezondheid dat deze dokters te Leuven en wel gesokkumeerd onderwijs genieten, betreffende den kanker, en aldus van nu af worden in de moedelij- heid gesteld het kwaad in zijn begin op te sporen, op een oogenblik dat men het nog bestrijden kan en zonder twijfel overwin- nen, en dan ook aan de zieken een sladelijk gelof schenken in de waarde der moderne opzoeking en eenzingsmethoden.

P. LADEZE, Rector, Univ.

BUITENLAND.

FRANKRIJK.

De kol van den ex-Tsaar.

De « Figaro » deelt mede dat men te Pa- ris den kol van den ex-tsaar heeft ont- dekt. Hij moet eigenaar zijn van een bankbiljoenswaardig en een kleine staal bij de Seine. Een zijner specialiteiten is Mosco- visch geuek en het behoort te en netoo dij- zyn vroeger-lindenooten, van wie zoeve- ren in de Franse hoofdstad vertoeren goede klanten van hem zijn. Het was het B.I.L. bij den ex-tsaar in dienst, zoo verhele de tsaristische kol, den journalist die hem heeft ontdekt. Dat

was de goede oude tijd. Ik ging ook mede, wanneer de ex-tsaar tochten met zijn ziele, maakte en ik bereidde de maaltijden bij de manoeuvres, als de ex-tsaar met zijn gevolg in tenten tussdagmaal gebruikte en heele schapen en runderen werden gebraden... Ah, dat was de goede tijd! — zo besloot deze gevallen groothed.

Een leeuw losgeboren. — Salvator Lopez, een Spaansch tuimman, hoorde, toen hij dezer dagen aan het werk was nabij het vliegveld van Cuerssten N. van Toulon, een ongewoon geluid; hij keek op en be- stierf het naast van schrik, toen hij in de oogen van een leeuw op een loopen, doch de leeuw had hem spoedig ingehaald en besprongen. Met een slag van zijn machti- gen klauw had hij 's mans lenden openge- scheurd en hem bewusteloos ter aarde ge- worpen.

De leeuw zette zich reeds om zijn slacht- offer te verschuuten, toen personeel van het vliegveld naderde, waarvoor het beest de vlucht nam. De leeuw behoorde aan een erik.

In de buurt van Cuers was zijn kooi door een hevigen windstoot van een spoorweg- wagon geblazen en door den val waren de tralies ontzet, zoodat het beest had konne ontsnappen.

Den volgenden dag joeg het een gezel- schap Engelschen in een toerotoo den schrik op het lijk, doch het geras van den motor en het schijf van de fluit joegen het op de vlucht. Een uur later ongeveer werd het beest in een bosch omsingeld en neer- geschoten, nadat het eerst nog een karre- paard had trachten aan te vallen, doch door het geschreeuw (?) van den karre- voerder op de vlucht was gedreven.

Er was een prachtig beest. 10 jaar oud, evenals een Altagebirgite in Noord- Afrika. De eigenaar van den erik had het pas een week tevoren aangekocht voor de tolkerij.

Tegeligtelijk met den leeuw moet op dezelfde wijze een panter zijn ontsapt. Dat dier is nog niet teruggevonden.

ITALIE.

Tweegevecht tusschen Vader en Zoon. — Te Casale Principe, dorpje bij Napela, hebben een vader en zijn zoon elkaar in tweegevecht gedood.

De vader, Antonio Campingsio, 50 jaar, was rijk geworden met ve te steien voorstel- onst den oorlog, en had met de opbrengst van zijn destalsten een groot hoeve ge- kocht, waar hij en zijn zoon samen woonden. Beiden waren oploepend van karakter, en daar ze alle dagen dronken liepen, waren ze ook alle dagen aan ruzie maken. Laast nitten zij doodsbredingen tegen elkaar, en hoenderdag kregen zij het ge- dacht hun ontwerp uit te voeren.

Na overloeving greeten en gebeden te hebben op de hoeve, begonnen ze te twis- ten. Den wapendien ze zich met een revol- ver en besloten een tweegevecht aan te gaan. Zij bezaaven zich in het veld. Beiden

hem waar de meester van des duivels groot- moeder gebleven is.

Heel waar... het maar op, binnen een paar dagen zal hij alles van de Madeleine- Faure kunnen vertellen. Daar ginds in Frankrijk doen zij de dingen behendig dat is zeker!

Ten minste, viel Robert Power in, mit- zijn diepe gedachten opschietende, ten in- ste als het naar ware naam is. Maar we staal er nos voor dat zij geen naam heeft aangenomen? Het ene komt mij zoo waarschiijnlijk voor als het andere.

Zeer waar, mijn vriend, zeg waar! antwoordde Brussel, min of meer spottend. Maar ziedaar juist wat wij moeten uitvinden. En daar zullen we op zijn tijd ook wel van hooren. Maar nu van dat andere ex-tempar van het zaakliere geslacht?

De leere schoone, die zalke leve avond bekeken brang?... wat weet gij daarvan?

Power haalde zijne schouders op.

Daar weet gij juist zooveel van als ik! sprak hij sonder.

Het is toch een onbegrijpelijk ding! begon de commissaris weder, Brussel a- zierende met dezelfde hulpeloze uitdruk- king op het gezicht. Ik heb u al verteld, wat mijn inspecteur onderzocht heeft; zij is ana geen van de onmliggende stades ge- zien, uit geen van de onmliggende dorpen is een spoor van bericht omtrent haar ont- vangen, het is goud mogelijk, dat hij ge- lijke heeft en dat zij nog hier in Sandbank is!

Jawel, dat hebt gij mij verteld, kom- missaris! hervatte de detective ernstig, maar neem mij niet kwalijk, ik wou dat liever van den inspecteur zelf hooren.

En weer dacht hij aan hetgeen hij gedu- rende de zitting op Power's gezicht had meenen te lezen.

Komaan, zegde hij plotseling met een doordringenden blik op Power, als gij iets weet, inspecteur, laat ons dan niet in het donker. Dat is niet eerlijk. Vooruit er mee kerel!

Power ekerde zich om en zag den detec- tive trotsch in het gelaat. — De inspecteur, antwoordde hij uit de hoogte, heeft niets meer met de zaak te maken! Gij zijt van Londen gezonden om ze in handen te nemen — za uw gang Aan